

καὶ ὅπερ κάμην, ἐγὼ λέγω μὲ δὲ τὸς Θεολόγυς, πῶς δὲν ἀμαρτάνοσιν εἰς ἑκεῖνας τὰς πρᾶξεις, αἱ ὅποιαι περιορότερον εἴναι ᾧ τῇ ζώῃ, πάρεξ γυναικική, διότι ἀμαρτία δὲν εἴναι ἕκεῖ ὅπερ δὲν εἴναι ἐλευθερία, καὶ διὰ γὰρ ἔχει τινὰς ἐλευθερίαν ἵνα φύγῃ τὴν ἀμαρτίαν, χρειάζεται νὰ γυναικὶ τὸ καλὸν, καὶ τὸ πονηρὸν τὸ ποιβαλθέντος ἔργυν.

§. 9. Εἰς τὸ ἐγχειρίδιον περὶ Αὐτεῖς, διαφέρει Α'. κεφ. Β'. διδάσκει δὲ Ιησούτης Σιρμόνδιος ὅτι, ὁ Θεὸς δὲν μᾶς περιέχει νὰ τὸν ἀγαπῶμεν, ὅτον γὰρ μὴ τὸν μισῶμεν, καὶ ὅτι οἱ ἄνθρωποι δὲν εἴναι ὑπόχρεοι νὰ τὸν ἀγαπῶσιν εἰς τὴν ἀρχὴν, ἔτε εἰς τὸ διάσημα τῆς ζωῆς των, ἡδικῆς ἢ λογικῆς.

§. 10. Η' Χριστιανικὴ Θρησκεία, λέγει ὁ Οὐνοράτος εἰς τὴν Θεολογίαν Θέσιν τῷ 1693. Γ' αὐτὸν δὲν εἴναι σαφῶς ἀληθῆς· δὲν εἴναι σαφές νὰ ὑπάρχῃ τοῦ καμιαία ἀληθῆς Θρησκεία. Οὐδὲ Πάρκερος ὅτι ἡ Χριστιανικὴ Θρησκεία ἐπὶ σαφῶς γὰρ πιστεῖ, ἀλλὰ ἐστὶ σαφῶς γὰρ πιστεύεται, διὸ λέγομεν ὅτι ἐστὶ σαφῶς ἀληθῆς ὑπαρχεῖν ἐν τῷ κόσμῳ ἀληθῆς ὑπερφυσικὴ Θρησκεία. Οὐδεὶς Οὐνοράτος λέγει ὅτι, δὲν εἴναι φανερὸν πῶς οἱ χρησμοὶ τῶν Προφητῶν νὰ ἐγράφησαν διὰ θείας ἐμπνεύσεως, διότι, τι ἥθελες μὲ ἀποκριθῆ, ἂν σὲ ἀρνηθῶ, ὅτι αἱ προφητεῖαι τις νὰ εἴναι ἀληθεῖαι προφητεῖαι, σὲ ἀποδείχνω ὅτι συμπερασμοὶ μόνον ἥσαν.

§. 11. Οὐχὶ μόνον ὁ Ζηλὸς καὶ τὸ μῖσος ἀνάπτωσι τὴν ψυχὴν εἰς ἐγκλήματα βαρύα, ἀλλὰ τὸ πάδος παρακινεῖ πολλάκις τὰς Αὐγίας γὰρ ὅμιλήσωσι πολλὰ μακράν τῆς ἀληθείας· τοιαύτη δύναμις ἀδυνατία δὲν εἴναι τόσον ἐγκληματική, ἢ ὑπαίγιος, ὥστε νὰ μὴ τὴν ὑποφέρει ὁ Θεὸς εἰς τὰς ἴερεis συγγενεῖς, τὰς ὄποιες ἐφίμνευει τὸ Πνεῦμα τὸ Αὐγίου, καὶ ἡ Εκκλησία κανονικής ὄνομαζει. Γ' δε Καλβ. Εὐελοδ. κεφ Ζ'. καὶ σελ. 174. 209. τῶν διακρίσεων Λοβανίας καὶ Δρασι. Εἳτι λέγει, ὅτι ὁ Ήλίας τὰς ὄποις τὰς ἀρετὰς καὶ δόξαν τὸ Πνεῦμα τὸ Αὐγίου μᾶς ἐπερίγραψεν εἰς τόσας λέξεις μεγαλοπρεπεῖς, ἥν ἄνθρωπος αὐστηρὸς καὶ ἄκαμπτος. Οὐτὶ ὁ Αὐγίος Παῦλος εἰς τὴν πρὸς Ρωμ. Επιστολ. ἔδωκεν ἀρμata τῷ Καλβίνῳ νὰ ὑπερασπιῇ τὴν αἵρεσιν ταῦτα, καὶ νὰ πολεμίσῃ τὸν Αὐγίαν Εκκλησίαν.

§. 12. Δὲν εἴναι βέβαιον πῶς τὸ Εὐαγγέλιον νὰ εἴναι Αὐγία Γραφή, ὅτε νὰ εἴναι τὸ ἴδιον Εὐαγγέλιον ὅπερ ὁ Ιησούς ἐδίδαξε τὰς Αὐτοσόλικας ταῦτα, τοῦτο δὲν εἴναι παυτελῶς ἀρέθρον Πίσεως. Το Εὐαγγέλιον ἵστως νὰ ὑπέφερε μεταβολὰς καὶ ἀλοιώσεις εἰς τὸ διάσημα τῶν ΙΖ. αἰώνων ὅπερ ὁ Χριστὸς τὸ ἐκάριε. Τίς ἀρα εἶπεν ὅτι τὸ Εὐαγγέλιον δὲν ἐρθάρδη, καὶ εἴναι τὸ ἴδιον ὅπερ ὁ Ιησούς Χριστὸς ἐδίδαξε καὶ ἐμείνε πάντοτε καθαρὸν καὶ ὀλόκληρον μὲ δῆλας τὰς μεταβολὰς ὅπερ ἐσύναψαν; Τίς δύναται νὰ ἀποδεῖξῃ παρ. χάρ. ὅτι τὸ Εὐαγγέλιον ταῦτα Ματθαῖος ἔναι ἀληθῶς θεία Γραφή; . . . Η ἐπρεπε νὰ ἔχῃ τινὰς τὸ πρωτότυπον τὸ Εβραικὸν γεγραμμένον παρ' αὐτᾶς, καὶ νὰ συγκριθῇ μὲ τὴν μετάφρασιν· καὶ περὶ εἴναι αὐτὸς τὸ πρωτότυπον; Πρέπει λοιπὸν τινὰς νὰ συμπεράνῃ ὅτι δὲν εἴναι ἀρ-